

ΣΕ ΩΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΕΣ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΦΑΣΙΣΜΟ, ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ, ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟ

Η καπιταλιστική κρίση αλλάζει συνεχώς πρόσωπο (οικονομική, ενεργειακή, υγειονομική, περιβαλλοντική, μεταναστευτική κλπ) και τα σπασμένα της φορτώνονται ξανά και ξανά στις πλάτες μας. Κάθε φορά η κρίση παρουσιάζεται ως «έκτακτη ανάγκη», μετατρέποντας το δήθεν προσωρινό και το «δεν γίνεται αλλιώς» σε μόνιμη συνθήκη κάνοντας την καθημερινότητα μας όλο και πιο σκληρή. Άγρια ταξική εκμετάλλευση (ανεπαρκείς μισθοί, ωράρια-λάστιχο, εργατικά «ατυχήματα»), στεγαστικό (ενοίκια χωρίς φρένο, εξώσεις), αδυναμία κάλυψης βασικών αναγκών (ακρίβεια σε σούπερ μάρκετ, λογαριασμούς, μετακινήσεις) και ένα καθεστώς κοινωνικής ασφυξίας όπου τα πάντα επιτηρούνται, τα πρόστιμα πέφτουν βροχή και η αστυνομοκρατία αποτελεί κανονικότητα, συνθέτουν τις ζωές όλων των καταπιεσμένων στην Ελλάδα και παγκόσμια.

Φυσική συνέχεια των κρίσεων αποτελούν οι πόλεμοι για τα κρατικά-καπιταλιστικά συμφέροντα (γεωπολιτική επιρροή, έλεγχος πόρων/πρώτων υλών/εμπορικών οδών). Έξω από τα εθνικά σύνορα οι ένοπλες, αιματηρές συγκρούσεις στις οποίες συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα όλα τα κράτη (και η Ελλάδα) καταστρέφουν ολόκληρες περιοχές σπέρνουν τον θάνατο και οδηγούν σε εξαθλίωση και διωγμούς πληθυσμών. Στο εσωτερικό, ο πόλεμος χρησιμοποιείται ως μόνιμη απειλή πάνω από τα κεφάλια μας ώστε να πειθαρχηθούμε, να πληρώνουμε τις πολεμικές δαπάνες και να προετοιμαστούμε να πεθάνουμε για την πατρίδα όταν χρειαστεί. Σε αυτή τη κατεύθυνση είναι το μαμούθ εξοπλιστικό πρόγραμμα Readiness 2030 προϋπολογισμού 800 δις ευρώ για αγορά όπλων, θωράκιση και ισχυρο-

ποίηση των συνόρων, ενίσχυση των στρατών και χρηματοδότηση στρατιωτικών ερευνητικών προγραμμάτων, το οποίο πάει χέρι-χέρι με το αντίστοιχο νομοσχέδιο του Δένδια (πολεμικές εις βάρος κοινωνικών δαπανών, αυστηροποίηση στρατιωτικής θητείας κ.α.) αλλά και την πάντα επίκαιρη εθνικιστική προπαγάνδα. Τα χερσαία και υδάτινα σύνορα εδώ και χρόνια θεωρούνται εμπόλεμες ζώνες και οι μετανάστες εισβολείς και εθνική απειλή για τη χώρα. Αποσιωπώντας τους πολέμους και τη φτώχεια ως βασικές αιτίες μετανάστευσης, οι κρατικές πολιτικές αντιμετωπίζουν όσους περνούν τα σύνορα με κάθε κόστος (pushbacks, φυλακίσεις, στέρψη δικαιωμάτων) και έχουν οδηγήσει σε μια σειρά από εν ψυχρώ δολοφονίες με πιο πρόσφατη αυτή στη Χίο από το λιμενικό με τις ευλογίες του υπουργού Πλεύρη.

Μέσα σε αυτό το αντιμεταναστευτικό, μιλιταριστικό και εθνικιστικό κλίμα όλο το πολιτικό σκηνικό μετατοπίζεται (ακρό-)δεξιά δηλώνοντας και κάνοντας πράξη με χαλαρότητα πράγματα που μέχρι πριν λίγα χρόνια μας φαινόταν αδιανόητα. Από το φαινόμενο Trump, τους κυνηγούς κεφαλών του ICE και τις εν ψυχρώ δολοφονίες τους στις ΗΠΑ, ως την αντιμεταναστευτική υστερία των κυβερνήσεων στην Ευρώπη, οι κρατικές πολιτικές των κατά τα άλλα δημοκρατικών κρατών ζέχνουν ρατσισμό, αυταρχισμό και γενικευμένη καταστολή.

Η στην πραγματικότητα ακροδεξιά κρατική ατζέντα ανοίγει τον δρόμο για να εκφραστούν φασιστικά αντανakλαστικά σε κοινωνικό επίπεδο με μεγαλύτερη άνεση. Στις γειτονίες μας όπως και στην υπόλοιπη Αθήνα, γίνεται πιο αισθητή η παρουσία τους είτε με φανερές και σύντομες δράσεις οργανωμένες από εθνικιστικές γκρούπες (βλ. μικρή περατζάδα φασιστοειδών που φωνάζαν συνθήματα στο κέντρο της Αργυρούπολης πριν μερικούς μήνες) είτε με πιο σπασμωδικές, «αυθόρμητες» κινήσεις σε βραδινές ώρες (επιθέσεις και λιντσαρίσματα σε μετανάστες, τραμπουκισμούς με ρατσιστικά και ομοτρανσφοβικά χαρακτηριστικά, σπρέι σε τοίχους κλπ).

Διάφορες φασιστομάδες πατώντας στο εθνικιστικό κλίμα που έχει δημιουργηθεί ήδη από το 2018 με τα "μακεδονικά συλλαλητήρια", επιχειρούν να διεκδικήσουν χώρο και να ανασυγκροτηθούν, ποντάροντας και στο αίσθημα ματαίωσης που κυριαρχεί κοινωνικά. Ιδιαίτερη έμφαση δίνουν στην στρατολόγηση των μαθητών/τριών πλάσάροντας ένα "αντισυστημικό" προφίλ. Στην πραγματικότητα όμως, μόνο αντισυ-

στημικοί δεν είναι, αφού βρισκόντουσαν πάντα στον σκληρό πυρήνα του κράτους ως μπάτσοι, στρατιωτικοί, χαφιέδες, τσιράκια των αφεντικών, συνεργάτες των ναζί κλπ. Για αυτούς, για την όλο και χειρότερη κατάσταση που ζούμε, υπαίτιος δεν είναι ο καπιταλισμός και το κράτος, αλλά οι πρόσφυγες/μετανάστ[–ρι]ες, οι ρομά, οι αναρχικές/κομμουνιστές/αριστεροί και κάθε αντιστεκόμενο υποκείμενο. Με θεωρίες συνωμοσίας περί "αντικατάστασης πληθυσμού", woke ατζέντας, μασόνους κ.λπ. συσκοτίζουν τις πραγματικές αιτίες για τις ταξικές ανισότητες και την φτωχοποίηση και φανατίζουν τους πρόθυμους να τους ακούσουν. Συστηματικά προσπαθούν να στρέψουν την διάχυτη αγανάκτηση και απαισιοδοξία σε ρατσισμό, ομοφοβία και μισαλλοδοξία, πειθάρχηση στο κράτος, υπακοή στους ισχυρούς και λατρεία των στολών (στρατού, αστυνομίας) και των συμβόλων (σημαία, θρησκεία).

Δεν είναι γραφικοί νοσταλγοί του παρελθόντος, αλλά οπαδοί του ναζισμού και του απολυταρχισμού και όταν οι κοινωνικές αντιστάσεις δεν τους αναχαιτίζουν, και κράτος και κεφάλαιο έχουν ανάγκη της υπηρεσίας τους, περνούν από τα λόγια στις πράξεις. Προχωρούν σε επιθέσεις εναντίον μεταναστών εργατών, ρατσιστικών πογκρόμ και εν ψυχρώ δολοφονιών στο όνομα των μισάνθρωπων ιδεών τους. Ως γνήσιοι εχθροί της ελευθερίας, στοχοποιούν κάθε καταπιεσμένο και όσα αρνούνται να χωρέσουν στα πατριαρχικά πρότυπα και παρακινούν σε ομοφοβική και τρανσφοβική βία. Με τις πλάτες του κράτους και δίπλα στις γραμμές της αστυνομίας, υπερασπιζόμενοι το δόγμα "τάξη και ασφάλεια" και την κοινωνική ειρήνη βρίσκονται σταθερά ενάντια στους κοινωνικούς αγώνες, τις απεργίες, τις εξεγέρσεις ενώ απειλούν χώρους αγώνα και αντιφασίστες/στρίες. Αποτελούν μια πολύ χρήσιμη εφεδρεία του κράτους. Άλλωστε όπως λέει και το σύνθημα "όπου δεν φτάνει το γκλοπ του μπάτσου, φτάνει το μαχαίρι του φασίστα".

Ο αγώνας ενάντια στον φασισμό, είναι κομμάτι του αγώνα ενάντια στην εκμετάλλευση, την καταπίεση, ενάντια στους πολέμους τους, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό και τον милитарισμό. Βάζουμε αναχώματα στο φασισμό ενισχύοντας τις συλλογικές αντιστάσεις ενάντια στους σχεδιασμούς κράτους και κεφαλαίου, που κατατρώνε τις ζωές μας. Στηρίζοντας συλλογικά αυτοοργανωμένα εγχειρήματα και δομές αγώνα. Δείχνοντας ταξική αλληλεγγύη ενάντια στους επίπλαστους διαχωρισμούς, τις διακρίσεις και τον κοινωνικό κανιβαλισμό.

Δεν περιμένουμε από κανένα κρατικό θεσμό να περιορίσει ή να φυλακίσει τον φασισμό. Ο φασισμός τσακίζεται με τις δικές μας δυνάμεις, στο δρόμο και στις συνειδήσεις. Υπερασπιζόμαστε τις γειτονιές μας, απομονώνουμε την παρουσία τους και αντιμετωπίζουμε τις επιθέσεις τους. Φτύνουμε στα μούτρα όποιον χρησιμοποιεί τον ρατσιστικό, εθνικιστικό και ομοτρανσφοβικό λόγο. Όπως και τα προηγούμενα χρόνια, έτσι και τώρα, στην Αργυρούπολη και γενικά στις γειτονιές των νοτίων, οι φασίστες δεν θα πάρουν χώρο, δεν θα βρουν εύφορο έδαφος και είναι ανοιχτό στοίχημα για όλους/ες/α μας να ξαναμπούν στις τρύπες τους.όλους/ες/α μας να ξαναμπούν στις τρύπες τους.

**ΟΥΤΕ ΣΤΑ ΝΟΤΙΑ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ
ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ**

**ΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΜΑΣ ΤΡΩΝΕ ΤΗΝ ΖΩΗ,
ΤΟΣΟ ΜΑΣ ΤΑΪΖΟΥΝ ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΦΥΓΗ**

**ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ**

Μολόχα

συνέλευση για αυτοοργάνωση, αντίσταση, αλληλεγγύη στα νότια

moloha_notia@espiv.net | moloha.noblogs.org